

ще запѣятъ пакъ усоитѣ  
за героитѣ, —  
за живота приказенъ и воленъ.

### КОЛЕДАРСКА ПЪСЕНЬ

Тъмна е мъгла паднала,  
паднала та се не дига —  
надъ равно-бѣло Одринско,  
надъ ясно-модро Охридско,  
надъ вито-китно Мелнишко...

— Дали е мъгла паднала,  
паднала, и се не дига,  
та въ нея се загубили  
двама ми чутни юнаци,  
тръгнали на пѣтъ далеченъ,  
двама ми братя близнаци  
отъ една майка родени,  
отъ едно млѣко сукали,  
въвъ една люлка люлѣни?

— Ще ли ми дойдешъ, Коледо,  
ще ли ми пратишъ Божика —  
съ бѣлата ясна звездица  
да ми огрѣе въ небето,  
да ми прогони мъглата —  
да се намѣрятъ два брата:  
да ми се братски прегърнатъ,  
да ми се жежко цѣлунатъ,  
та да ми пламне бѣдника,  
бѣдника — неугасника —  
да се зарадватъ децата,